Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

NARIADENIE RADY (ES) č. 1346/2000

z 29. mája 2000

o konkurznom konaní

(Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Rady (ES) č. 603/2005 z 12. apríla 2005	L 100	1	20.4.2005
►**M2**	Nariadenie Rady (ES) č. 694/2006 z 27. apríla 2006	L 121	1	6.5.2006
►**M3**	Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M4**	Nariadenie Rady (ES) č. 681/2007 z 13. júna 2007	L 159	1	20.6.2007

Zmenené a doplnené:

►**A1**	Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia	L 236	33	23.9.2003

Opravené a doplnené:

►**C1** Korigendum, Ú. v. EÚ L 49, 17.2.2007, s. 36 (603/2005)

▼B

NARIADENIE RADY (ES) č. 1346/2000

z 29. mája 2000

o konkurznom konaní

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä články 61 písm. c) a 67 ods. 1,

so zreteľom na iniciatívu Spolkovej republiky Nemecko a Fínskej republiky,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

keďže:

(1) Európska únia si stanovila cieľ vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a práva.

(2) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje účinné a efektívne fungovanie cezhraničných konkurzných konaní a na dosiahnutie tohto cieľa, ktorý patrí do rozsahu súdnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 65 zmluvy, je potrebné prijať toto nariadenie.

(3) Činnosť podnikov má čoraz väčšie cezhraničné dôsledky, a preto ju v čoraz väčšej miere reguluje právo spoločenstva. Vzhľadom na to, že platobná neschopnosť takýchto podnikov narúša aj riadne fungovanie vnútorného trhu, na úrovni spoločenstva treba prijať akt, ktorý bude požadovať koordináciu opatrení potrebných vo vzťahu k majetku platobne neschopného dlžníka.

(4) Na riadne fungovanie vnútorného trhu je nevyhnutné zabrániť podnetom, ktoré by zúčastnené strany viedli k tomu, aby majetok alebo súdne konania prenášali z jedného členského štátu do druhého v snahe získať výhodnejšie právne postavenie (dohadovanie o súdnej príslušnosti).

(5) Tieto ciele sa nedajú v dostatočnej miere dosiahnuť na vnútroštátnej úrovni, a preto sú opodstatnené opatrenia na úrovni spoločenstva.

(6) V súlade so zásadou proporcionality by sa toto nariadenie malo obmedziť na ustanovenia o súdnej právomoci na začatie konkurzného konania a na rozsudky, ktoré sú vynesené priamo na základe konkurzného konania a ktoré sú s takýmto konaním úzko späté. Okrem toho by toto nariadenie malo obsahovať ustanovenia o uznávaní takých rozsudkov a o príslušnom práve, ktoré tiež spĺňajú túto zásadu.

(7) Konkurzné konania týkajúce sa likvidácie platobne neschopných spoločností a iných právnických osôb, súdnych zmierov, vyrovnaní a podobných konaní sú vylúčené z rozsahu Bruselského dohovoru o súdnej právomoci a vymáhaní rozsudkov

([1]) Stanovisko predložené 2. marca 2000 (ešte neuverejnené v Úradnom vestníku).

([2]) Stanovisko predložené 26. januára 2000 (ešte neuverejnené v Úradnom vestníku).

▼B

v občianskych a obchodných veciach ([1]) v znení zmien a doplnkov dohovorov o pristúpení k tomuto dohovoru ([2]).

(8) Na zlepšenie účinnosti a efektívnosti konaní vo veciach platobnej neschopnosti s cezhraničným dopadom je potrebné a vhodné, aby ustanovenia o súdnej právomoci, uznávaní a príslušnom práve týkajúce sa tejto oblasti boli obsiahnuté v právnom opatrení spoločenstva, ktoré bude záväzné a priamo uplatniteľné v členských štátoch.

(9) Toto nariadenie sa vzťahuje na konkurzné konania bez ohľadu na to, či dlžník je fyzická, alebo právnická osoba, obchodník alebo jednotlivec. Konkurzné konania, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, sú uvedené v jeho prílohách. Konkurzné konania, ktorých predmetom sú poisťovne, úverové inštitúcie, investičné podniky, ktoré spravujú peňažné prostriedky alebo cenné papiere pre tretie osoby, a spoločnosti kolektívneho investovania by mali byť vyňaté z rozsahu tohto nariadenia. Na uvedené podniky sa toto nariadenie nevzťahuje, pretože podliehajú osobitným postupom a v ich prípade majú vnútroštátne orgány dohľadu do istej miery veľmi rozsiahle intervenčné právomoci.

(10) Súčasťou konkurzného konania nemusí byť zásah súdneho orgánu; pojem „súd“ by sa v tomto nariadení mal vykladať voľne a mal by zahŕňať aj osoby a orgány, ktoré vnútroštátne právo oprávňuje začať konkurzné konanie. Aby sa toto nariadenie mohlo uplatniť, konania (pozostávajúce z úkonov a formálnych požiadaviek stanovených právnym predpisom) by okrem toho, že budú spĺňať ustanovenia tohto nariadenia, mali byť úradne uznané a právne účinné v členskom štáte, v ktorom sa konkurzné konania začali, a mali by byť kolektívnymi konkurznými konaniami, ktorých súčasťou je čiastočné alebo úplné zbavenie majetku dlžníka a vymenovanie likvidátora.

(11) Toto nariadenie uznáva skutočnosť, že v dôsledku značných odlišností v hmotnom práve nie je praktické zaviesť konkurzné konania s univerzálnym rozsahom v celom spoločenstve. Ak by sa bez výnimky uplatňovalo právo štátu, v ktorom sa konanie začne, mohlo by to preto často viesť k ťažkostiam. Platí to napríklad o značne odlišných zákonoch o záložných nárokoch v rôznych častiach spoločenstva. Okrem toho práva prednostného uspokojenia, ktoré v konkurzných konaniach požívajú určití veritelia, sú v niektorých prípadoch úplne odlišné. Toto nariadenie by túto skutočnosť malo zohľadniť dvoma rôznymi spôsobmi. Na jednej strane je potrebné ustanovenie o osobitných predpisoch na určenie príslušného práva v prípade mimoriadne významných práv a právnych vzťahov (napr. vecné práva a pracovné zmluvy). Na druhej strane by sa popri hlavnom konkurznom konaní s univerzálnym rozsahom malo umožniť aj vnútroštátne konanie, ktorého predmetom sú len majetok nachádzajúci sa na území štátu, kde sa začne.

(12) Toto nariadenie umožňuje začatie hlavného konkurzného konania v členskom štáte, ktorý je centrom hlavných záujmov dlžníka. Takéto konanie má univerzálny rozsah a jeho cieľom je obsiahnuť všetok majetok dlžníka. Na ochranu rôznych záujmov toto nariadenie umožňuje začať vedľajšie konania, ktoré by prebiehali súčasne s hlavným konaním. Vedľajšie konania sa môžu začínať v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik. Účinky vedľajšieho konania sú obmedzené na majetok, ktorý sa nachádza na území tohto štátu. Potrebu jednotnosti na úrovni spoločenstva zabezpečujú povinné pravidlá na koordináciu s hlavným konaním.

([1]) Ú. v. ES L 299, 31.12.1972, s. 32.
([2]) Ú. v. ES L 204, 2.8.1975, s. 28; Ú. v. ES L 304, 30.10.1978, s. 1; Ú. v. ES L 388, 31.12.1982, s. 1; Ú. v. ES L 285, 3.10.1989, s. 1; Ú. v. ES C 15, 15.1.1997, s. 1.

▼B

(13) „Centrum hlavných záujmov“ dlžníka by malo zodpovedať miestu, kde dlžník pravidelne spravuje svoje záujmy, a ktoré by teda tretie strany mali dokázať určiť.

(14) Toto nariadenie sa vzťahuje len na konania, pri ktorých sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území spoločenstva.

(15) Pravidlá súdnej právomoci stanovené v tomto nariadení stanovujú len medzinárodnú súdnu právomoc, čo znamená, že určujú členský štát, ktorého súdy môžu konkurzné konanie začať. Územná súdna právomoc v rámci tohto členského štátu sa musí určiť vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.

(16) Súd, ktorý má súdnu právomoc na začatie hlavného konkurzného konania, by mal mať možnosť nariadiť predbežné a ochranné opatrenia od času podania žiadosti o začatie konania. Ochranné opatrenia prijaté pred začatím konania aj po začatí konkurzného konania sú veľmi dôležitou zárukou účinnosti konkurzného konania. V tejto súvislosti by toto nariadenie malo poskytovať rôzne možnosti. Na jednej strane by súd príslušný pre hlavné konkurzné konanie mal mať aj možnosť nariadiť predbežné ochranné opatrenia týkajúce sa majetku umiestneného na území iných členských štátov. Na druhej strane by likvidátor dočasne vymenovaný pred začatím hlavného konkurzného konania mal mať možnosť v členských štátoch, v ktorých sa nachádza nejaký podnik patriaci dlžníkovi, požiadať o ochranné opatrenia, ktoré umožňuje právo týchto štátov.

(17) V období pred začiatkom hlavného konkurzného konania by sa právo požiadať o začatie konkurzného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, malo obmedziť len na miestnych veriteľov a veriteľov miestneho podniku, resp. na prípady, v ktorých podľa práva členského štátu, kde má dlžník centrum svojich hlavných záujmov, nie je možné začať hlavné konkurzné konanie. Dôvodom tohto obmedzenia je, aby sa žiadosti o začatie územných konkurzných konaní pred uskutočnením hlavného konkurzného konania obmedzili len na absolútne nevyhnutné prípady. Po začatí hlavného konkurzného konania sa územné konkurzné konania stávajú vedľajšími.

(18) Po začatí hlavného konkurzného konania sa právo žiadať o začatie konkurzného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, týmto nariadením nijak neobmedzuje. Likvidátor v hlavnom konkurznom konaní, resp. akákoľvek iná osoba splnomocnená zo zákona predmetného členského štátu môže požiadať o začatie vedľajšieho konkurzného konania.

(19) Vedľajšie konkurzné konania môžu popri ochrane miestnych záujmov plniť rôzne iné účely. Môžu sa vyskytnúť prípady, kde je konkurzná podstata dlžníka príliš zložitá na to, aby sa spravovala ako celok, resp. kde sú rozdiely v dotknutých právnych systémoch také veľké, že prenesenie účinkov vyplývajúcich z práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, na iné štáty, v ktorých sa majetok nachádza, by mohlo spôsobiť ťažkosti. Z tohto dôvodu likvidátor v hlavnom konkurznom konaní môže požiadať o začatie vedľajších konkurzných konaní, ak je to potrebné pre efektívnu správu konkurznej podstaty.

(20) Hlavné a vedľajšie konkurzné konania ale môžu prispieť k účinnej realizácii (speňaženiu) celkového majetku len vtedy, ak sa všetky ešte neukončené súčasne prebiehajúce konania koordinujú. Hlavnou podmienkou je úzka spolupráca rôznych likvidátorov, predovšetkým pokiaľ ide o výmenu informácií v dostatočnom rozsahu. Na zabezpečenie dominantnej úlohy hlavného konkurzného konania bude mať likvidátor v tomto konaní viacero možností zasiahnuť do súčasne prebiehajúcich vedľajších konaní. Napríklad môže navrhnúť plán reštrukturali-

▼B

zácie alebo vyrovnanie, alebo požiadať o pozastavenie speňaženia majetku vo vedľajšom konkurznom konaní.

(21) Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v spoločenstve, má právo prihlásiť svoje nároky do každého konkurzného konania prebiehajúceho v spoločenstve, ktorého predmetom je majetok dlžníka. To isté platí aj pre daňové úrady a sociálne poisťovne. Na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania pre všetkých veriteľov je nevyhnutné koordinovať rozdelenie výnosov zo speňaženia konkurznej podstaty. Každý veriteľ by mal mať možnosť ponechať si to, čo prijal v priebehu konkurzného konania, ale nárok na podiel z celkového majetku v iných konaniach by mal mať len vtedy, ak ostatní veritelia s rovnakým postavením dostali tú istú pomernú časť svojich pohľadávok.

(22) Toto nariadenie by malo zabezpečiť okamžité uznávanie súdnych rozhodnutí týkajúcich sa začatia, vedenia a uzavretia konkurzných konaní, ktoré patria do jeho rozsahu platnosti, ako aj súdnych rozhodnutí vydaných v priamej súvislosti s takýmito konkurznými konaniami. Automatické uznávanie by preto malo znamenať, že účinky spojené s konaniami uskutočnenými podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne, sa vzťahujú na všetky ostatné členské štáty. Uznávanie rozhodnutí súdov členských štátov by malo vychádzať zo zásady vzájomnej dôvery. Dôvody neuznávania by sa preto mali obmedziť na nevyhnutné minimum. To je zároveň aj základom riešenia všetkých sporov v prípade, že si príslušnosť na začatie hlavného konkurzného konania nárokujú súdy dvoch členských štátov. Rozhodnutie prvého súdu, ktorý konanie začal, by sa malo uznávať vo všetkých ostatných členských štátoch bez toho, aby tieto členské štáty mali právo rozhodnutie tohto súdu preskúmať.

(23) Toto nariadenie, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje, by malo stanoviť jednotné kolízne normy, ktoré v rozsahu svojej platnosti nahrádzajú vnútroštátne pravidlá medzinárodného práva súkromného. Ak nie je stanovené inak, platí právny predpis členského štátu, ktorý konanie začal (*lex concursus*). Táto kolízna norma by mala platiť tak pre hlavné konanie, ako aj miestne konania; *lex concursus* určuje všetky účinky konkurzného konania, procesné aj hmotné, na dotknuté osoby a právne vzťahy. Určuje všetky podmienky začatia, vedenia a uzavretia konkurzného konania.

(24) Automatické uznávanie konkurzného konania, na ktoré sa za normálnych okolností vzťahuje právo štátu, v ktorom sa konanie začalo, môže kolidovať s pravidlami vykonávania transakcií v iných členských štátoch. V záujme ochrany legitímnych očakávaní a istoty transakcií v členských štátoch iných, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, treba ustanoviť viacero výnimiek zo všeobecného pravidla.

(25) Predovšetkým je potrebná osobitná referencia, ktorá sa odchyľuje od práva štátu, kde sa konanie začne, v prípade vecných práv, pretože tieto práva pri poskytovaní úverov zohrávajú významnú úlohu. Základ, platnosť a rozsah takéhoto vecného práva by sa preto za normálnych okolností mal určovať podľa *lex situs* (práva platného v mieste, kde sa vec nachádza) a nemalo by ho ovplyvňovať začatie konkurzného konania. Vlastník takéhoto vecného práva by preto mal mať možnosť naďalej uplatňovať svoje právo na vyčlenenie alebo oddelené uspokojenie jeho záložného práva. Ak sa na majetok podľa *lex situs* vzťahujú vecné práva v jednom členskom štáte, pričom hlavné konkurzné konanie sa uskutočňuje v inom členskom štáte, likvidátor v hlavnom konaní by mal mať možnosť požiadať o začatie vedľajšieho konania v súdnej právomoci, v ktorej vecné práva vznikli, ak tam dlžník má nejaký podnik. Ak sa vedľajšie konanie nezačne, prebytok z predaja

▼B

majetku, na ktorý sa vecné práva vzťahujú, sa musí vyplatiť likvidátorovi v hlavnom konaní.

(26) Ak právo štátu, v ktorom sa konanie začne, nepovoľuje započítanie pohľadávok, veriteľ bude mať aj napriek tomu právo na započítanie pohľadávok, ak je to možné podľa práva, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka. Týmto spôsobom započítanie plní funkciu určitej záruky, ktorá vychádza z právnych ustanovení, na ktoré sa predmetný veriteľ v čase vzniku nároku môže spoliehať.

(27) Okrem toho je potrebné zabezpečiť osobitnú ochranu platobných systémov a finančných trhov. To napríklad platí aj pre dohody o záverečných pozíciách a dohody o vyrovnávaní čistých zostatkov, ktoré sa v takýchto systémoch používajú, ako aj pre predaj cenných papierov a pre záruky poskytnuté na takéto transakcie, ktoré sa riadia najmä smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov ([1]). Pre takéto transakcie by preto malo byť rozhodujúcim právo, ktorým sa riadi príslušný systém, resp. trh. Toto ustanovenie má zabrániť tomu, aby prípady platobnej neschopnosti obchodného partnera ovplyvnili mechanizmy použité pre platby a zúčtovanie transakcií v rámci platobných a zúčtovacích systémov, resp. na regulovaných finančných trhoch členských štátov. Smernica č. 98/26/ES obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré by mali byť nadradené všeobecným pravidlám stanoveným v tomto nariadení.

(28) Pre ochranu zamestnancov a pracovných miest je nevyhnutné, aby právo, ktoré sa vzťahuje na dohodu v súlade so všeobecnými kolíznymi normami, určilo účinky konkurzného konania na pokračovanie, resp. rozviazanie pracovného pomeru, a na práva a povinnosti všetkých strán takéhoto pracovného pomeru. Všetky ďalšie otázky o platobnej neschopnosti, ako napr. či sa nároky zamestnancov ochraňujú prednostným právom a aké postavenie takéto prednostné právo môže mať, by sa mali určiť podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne.

(29) Kvôli obchodným rozhodnutiam by sa hlavný obsah rozhodnutia o začatí konania na žiadosť likvidátora mal uverejniť v ostatných členských štátoch. Ak má úpadca v danom členskom štáte nejaký podnik, môže byť takéto uverejnenie povinné. Ani v jednom z týchto prípadov by ale predchádzajúce uverejnenie nemalo byť podmienkou pre uznávanie zahraničných konaní.

(30) V niektorých prípadoch sa môže stať, že dotknuté osoby o začatí konania nebudú vedieť a že s dobrým úmyslom budú konať spôsobom, ktorý bude v rozpore s novým stavom vecí. V záujme ochrany takýchto osôb, ktoré dlžníkovi uhradia platbu, pretože nevedia o začatí zahraničného konania, pričom podľa správnosti by takúto platbu mali uhradiť likvidátorovi, by sa malo stanoviť, že takáto platba má účinok na vyrovnávanie dlhu.

(31) Súčasťou tohto nariadenia by mali byť prílohy týkajúce sa organizácie konkurzných konaní. Vzhľadom na to, že takéto prílohy sa vzťahujú výlučne na právne predpisy členských štátov, pre Radu sú konkrétnym a opodstatneným dôvodom na to, aby si vyhradila právo na zmeny týchto príloh potrebné na zohľadnenie akýchkoľvek zmien a doplnkov vnútroštátneho práva členských štátov.

(32) V súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je prílohou Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Spojené kráľovstvo a Írsko vyjadrili záujem zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.

([1]) Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

▼B

(33) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je prílohou Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dánsko sa na prijatí tohto nariadenia nezúčastňuje, a teda ním nie je viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah platnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na kolektívne konkurzné konania, pri ktorých ide o čiastočné alebo úplné zbavenie majetku dlžníka a vymenovanie likvidátora.

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na konkurzné konania týkajúce sa poisťovní, úverových inštitúcií, investičných podnikov, ktoré poskytujú služby spojené s držbou peňažných prostriedkov alebo cenných papierov za tretie strany, ani na kolektívne investičné podniky.

Článok 2

Definície pojmov

Na účely tohto nariadenia:

a) „konkurzné konania“ znamená kolektívne konania uvedené v článku 1 ods. 1. Zoznam týchto konaní je uvedený v prílohe A;

b) „likvidátor“ znamená akúkoľvek osobu alebo orgán, ktorého funkciou je spravovať a likvidovať majetok, ktorého bol dlžník zbavený, alebo dohliadať na spravovanie jeho záležitostí. Zoznam týchto osôb a orgánov je uvedený v prílohe C;

c) „likvidačné konanie“ znamená konkurzné konanie v zmysle písmena a), pri ktorom sa speňažuje majetok dlžníka vrátane prípadov, v ktorých sa toto konanie uzavrie vyrovnaním alebo iným opatrením na ukončenie platobnej neschopnosti, alebo v ktorých sa uzavrie pre nedostatočnú výšku majetku. Zoznam týchto konaní je uvedený v prílohe B;

d) „súd“ znamená súdny orgán alebo akýkoľvek iný príslušný orgán členského štátu, ktorý má právomoc začať konkurzné konanie alebo prijímať rozhodnutia v priebehu takéhoto konania;

e) „rozsudok“ v spojitosti so začatím konkurzného konania alebo vymenovaním likvidátora okrem iného znamená aj rozhodnutie akéhokoľvek splnomocneného súdu o začatí takéhoto konania alebo vymenovaní likvidátora;

f) „čas začatia konania“ znamená čas, kedy súdne rozhodnutie o začatí konania nadobudne účinnosť bez ohľadu na to, či ide o konečné rozhodnutie, alebo nie;

g) „členský štát, v ktorom sa majetok nachádza“, znamená v prípade:

— hmotného majetku, členský štát, na ktorého území sa tento majetok nachádza,

— majetku a práv, pri ktorých sa vlastníctvo alebo nárok musí zapisovať do verejného registra, členský štát, pod ktorého právomocou sa takýto register vedie,

▼B

— pohľadávok, členský štát, na ktorého území má tretia strana, ktorá je tieto pohľadávky povinná uhradiť, centrum svojich hlavných záujmov v zmysle článku 3 ods. 1;

h) „podnik“ znamená akúkoľvek prevádzku, v ktorej dlžník vykonáva nie prechodnú hospodársku činnosť s použitím ľudských zdrojov a tovarov.

Článok 3

Medzinárodná súdna právomoc

1. Právomoc na začatie konkurzných konaní majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka. Pri obchodných spoločnostiach a u právnických osôb sa v prípade neprítomnosti dôkazu o opaku za centrum hlavných záujmov považuje miesto, kde majú svoje registrované sídlo.

2. Ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území niektorého členského štátu, súdy iného členského štátu majú právomoc začať konkurzné konanie proti tomuto dlžníkovi len vtedy, ak má na území tohto iného členského štátu nejaký podnik. Účinky takéhoto konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto členského štátu.

3. Ak bolo začaté konkurzné konanie podľa odseku 1, akékoľvek konanie začaté neskôr podľa odseku 2 bude vedľajším konaním. Takéto vedľajšie konania musia byť likvidačnými konaniami.

4. Územné konkurzné konania spomenuté v odseku 2 sa môžu začať pred začatím hlavného konkurzného konania v súlade s odsekom 1 len v prípade, že:

a) konkurzné konanie podľa odseku 1 nemožno začať pre podmienky stanovené zákonom členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka; alebo

b) o začatie územného konkurzného konania požiada veriteľ, ktorého zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo sídlo sa nachádza v členskom štáte, na území ktorého sa podnik nachádza, resp. ktorého nárok vznikne v dôsledku činnosti tohto podniku.

Článok 4

Príslušné právo

1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, konkurzné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne; tento štát sa ďalej označuje ako „štát, v ktorom sa konanie začne.“

2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a uzavretie. Stanoví najmä:

a) voči akým dlžníkom sa konanie môže začať vzhľadom na ich spôsobilosť;

b) majetok, ktorý sú súčasťou konkurznej podstaty, a spôsob zaobchádzania s majetkom, ktorý dlžník nadobudol alebo ktoré mu pripadli po začatí konkurzného konania;

c) právomoci dlžníka a likvidátora;

d) podmienky, za akých sa môže uplatniť započítanie;

e) účinky konkurzného konania na existujúce zmluvné vzťahy dlžníka;

f) účinky konkurzného konania na konania iniciované jednotlivými veriteľmi, s výnimkou ešte neuzavretých súdnych procesov;

▼B

g) pohľadávky, ktoré možno prihlásiť voči konkurznej podstate dlžníka, a spôsob zaobchádzania s pohľadávkami vzniknutými po začatí konkurzného konania;

h) pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok;

i) pravidlá rozdeľovania výnosov zo speňaženia majetku, poradie pohľadávok a práva veriteľov, ktorých pohľadávky boli po začatí konkurzného konania čiastočne uspokojené z titulu vecného práva alebo započítaním;

j) podmienky a účinky uzavretia konkurzného konania, najmä uzavretia vyrovnaním;

k) práva veriteľov po uzavretí konkurzného konania;

l) kto má hradiť trovy konkurzného konania;

m) pravidlá týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti a nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú všetkých veriteľov.

Článok 5

Vecné práva tretích strán

1. Začatie konkurzného konania nemá vplyv na vecné práva veriteľov a tretích strán, ktoré sa vzťahujú na hmotný alebo nehmotný, hnuteľný alebo nehnuteľný majetok – konkrétne majetok aj súbory neurčitého majetku ako celku, ktorý sa priebežne mení – vo vlastníctve dlžníka, ktorý sa v čase začatia konania nachádza na území iného členského štátu.

2. Práva uvedené v odseku 1 znamenajú predovšetkým:

a) právo nakladať s majetkom, resp. jeho nakladaním niekoho poveriť, a získať uspokojenie z výnosov z predaja alebo príjmu z tohto majetku, najmä z titulu záložného práva alebo hypotéky;

b) výlučné právo na uspokojenie pohľadávky, najmä právo zabezpečené záložným právom alebo postúpením pohľadávky prostredníctvom záruky;

c) právo požadovať vydanie majetku, resp. získať náhradu od akejkoľvek osoby, ktorá ich drží alebo používa v rozpore so záujmom takto oprávnenej strany;

d) vecné právo na používanie majetku na vlastný prospech.

3. Právo, ktoré je zapísané vo verejnom registri a je vymáhateľné voči tretím osobám, podľa ktorého možno získať vecné právo v zmysle odseku 1, sa považuje za vecné právo.

4. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť a nevymáhateľnosť v zmysle článku 4 ods. 2 písm. m).

Článok 6

Započítanie

1. Začatie konkurzného konania nemá vplyv na právo veriteľov požadovať započítanie ich pohľadávok voči pohľadávkam dlžníka, ak takéto započítanie umožňuje právo, ktorým sa riadi pohľadávka platobne neschopného dlžníka.

2. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť a nevymáhateľnosť v zmysle článku 4 ods. 2 písm. m).

▼B

Článok 7

Výhrada vlastníctva

1. Začatie konkurzného konania proti kupujúcemu majetku nemá vplyv na práva predávajúceho založené na vyhradení vlastníckeho práva, ak sa majetok v čase začatia konania nachádza na území členského štátu, ktorý nie je členským štátom, v ktorom sa konanie začalo.

2. Začatie konkurzného konania proti kupujúcemu po dodaní majetku nie je dôvodom na zrušenie alebo vypovedanie predaja a nebráni kupujúcemu v nadobudnutí vlastníckeho práva, ak sa v čase začatia konania predaný majetok nachádza na území členského štátu, ktorý nie je členským štátom, v ktorom sa konanie začalo.

3. Odseky 1 a 2 nevylučujú úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť a nevymáhateľnosť v zmysle článku 4 ods. 2 písm. m).

Článok 8

Zmluvy týkajúce sa nehnuteľností

Účinky konkurzného konania na zmluvu, ktorou sa udeľuje právo na nadobudnutie alebo používanie nehnuteľnosti, určuje výlučne právo členského štátu, na území ktorého sa predmetná nehnuteľnosť nachádza.

Článok 9

Platobné systémy a finančné trhy

1. Bez vplyvu na článok 5, účinky konkurzného konania na práva a povinnosti účastníkov platobného alebo zúčtovacieho systému, resp. finančného trhu, určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa daný systém, resp. trh riadi.

2. Odsek 1 nevylučuje úkony pre neplatnosť, odporovateľnosť a nevymáhateľnosť, ktoré sa môžu uskutočniť s cieľom zrušenia platieb alebo transakcií podľa práva, ktorým sa riadi príslušný platobný systém alebo finančný trh.

Článok 10

Pracovné zmluvy

Účinky konkurzného konania na pracovné zmluvy a vzťahy určuje výlučne právo členského štátu, ktorým sa riadi pracovná zmluva.

Článok 11

Účinky na registrované práva

Účinky konkurzného konania na práva dlžníka na nehnuteľnosť, loď alebo letecký dopravný prostriedok, ktoré sa zapisujú do verejného registra, určuje právo členského štátu, z ktorého moci sa tento register vedie.

Článok 12

Patenty a ochranná známka v rámci spoločenstva

Na účely tohto nariadenia sa patent, ochranná známka spoločenstva a akékoľvek iné právo zriadené právom spoločenstva môže zahrnúť len do konania uvedeného v článku 3 ods. 1.

▼B

Článok 13

Škodlivé úkony

Článok 4 ods. 2 písm. m) sa neuplatňuje v prípade, že osoba, ktorá mala úžitok z úkonu, ktorý poškodil všetkých veriteľov, dokáže, že:

— uvedený úkon podlieha právu iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začalo, a že

— toto právo neposkytuje žiadne prostriedky na odporovanie tohto úkonu v danom prípade.

Článok 14

Ochrany tretích strán ako kupujúcich

Ak dlžník úkonom uskutočneným po začatí konkurzného konania za odplatu disponuje:

— nehnuteľnosťou,

— loďou alebo leteckým dopravným prostriedkom, ktorý sa zapisuje do verejného registra, alebo

— cennými papiermi, pri ktorých sa predpokladá registrácia v registri stanovenom právnym predpisom,

platnosť tohto úkonu sa bude riadiť právom štátu, na ktorého území sa nehnuteľnosť nachádza, resp. z moci ktorého sa takýto register vedie.

Článok 15

Účinky konkurzného konania na neuzavreté súdne procesy

Účinky konkurzného konania na neuzavretý súdny proces, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takýto súdny proces prebieha.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE KONKURZNÝCH KONANÍ

Článok 16

Zásada

1. Každé súdne rozhodnutie o začatí konkurzného konania vynesené súdom členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3, sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinnosť v štáte, v ktorom sa konanie začne.

Toto pravidlo platí aj v prípade, že z dôvodu spôsobilosti dlžníka sa konkurzné konanie proti nemu nemôže začať v iných členských štátoch.

2. Uznanie konania uvedeného v článku 3 ods. 1 nebráni začatiu konaní uvedených v článku 3 ods. 2 na súde v inom členskom štáte. Druhé uvedené konania budú vedľajšími konkurznými konaniami v zmysle kapitoly III.

Článok 17

Účinky uznávania

1. Súdne rozhodnutie o začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 má bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek rovnaké účinky v akomkoľvek inom členskom štáte, ako podľa práva štátu, v ktorom sa

▼B

konanie začne, ak toto nariadenie nestanovuje inak, a pokiaľ sa v tomto inom členskom štáte nezačne konanie uvedené v článku 3 ods. 2

2. Účinky konania uvedeného v článku 3 ods. 2 sa v ostatných členských štátoch nesmú napádať. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov, najmä pozastavenie alebo vyrovnanie, má účinky na majetok umiestnený na území iného členského štátu len u veriteľov, ktorí na to dajú svoj súhlas.

Článok 18

Právomoci likvidátora

1. Likvidátor vymenovaný súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 1, môže v inom členskom štáte vykonávať všetky právomoci, ktoré mu prináležia zo zákona štátu, v ktorom sa konanie začne, pokiaľ v tomto inom štáte nebolo začaté žiadne iné konkurzné konanie, ani nebolo prijaté žiadne ochranné opatrenie, ktorého účelom je takémuto konaniu predísť, po podaní žiadosti o začatie takéhoto konania v tomto štáte. Likvidátor môže predovšetkým premiestniť majetok dlžníka z územia členského štátu, v ktorom sa nachádza, za podmienok uvedených v článku 5 a 7.

2. Likvidátor určený súdom, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 2, môže v akomkoľvek inom členskom štáte prostredníctvom súdu alebo mimo súdu požadovať, aby sa z územia štátu, v ktorom sa konanie začalo, hnuteľný majetok po začatí konkurzného konania premiestnil na územie tohto iného členského štátu. Môže začať aj konanie na zrušenie úkonu, ktoré je v záujme veriteľov.

3. Pri výkone svojich právomocí likvidátor dodržiava zákony členského štátu, na území ktorého mieni konať, najmä vzhľadom na postupy na speňaženie majetku. Medzi tieto právomoci nesmú patriť donucovacie opatrenia, ani právo rozhodovať o právnych konaniach a sporoch.

Článok 19

Doklad o vymenovaní likvidátora

Dokladom o vymenovaní likvidátora bude overená kópia pôvodného menovacieho dekrétu alebo akéhokoľvek iného potvrdenia vydaného súdom, ktorý má príslušnú právomoc.

V určitých prípadoch sa môže vyžadovať preklad do úradného jazyka, resp. jedného z úradných jazykov členského štátu, na území ktorého mieni konať. Nevyžaduje sa žiadne úradné overenie ani iná podobná formálna požiadavka.

Článok 20

Vrátenie a pridelenie podielu

1. Veriteľ, ktorý po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä vymáhaním, získa celkové alebo čiastočné uspokojenie jeho nároku voči majetku patriacemu dlžníkovi umiestneným na území iného členského štátu, to, čo získal, vráti likvidátorovi za podmienok uvedených v článku 5 a 7.

2. Aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi, veriteľ, ktorý v priebehu konkurzného konania získa výnos z jeho pohľadávky, sa bude na výplatách uskutočnených v iných konaniach podieľať len vtedy, ak všetci ostatní veritelia s rovnakým poradím alebo v tej istej kategórii v týchto konaniach získajú rovnocenný výnos.

▼B

Článok 21

Uverejnenie

1. Likvidátor môže požiadať o uverejnenie oznamu o rozhodnutí o začatí konkurzného konania, resp. o rozhodnutí o jeho vymenovaní, v akomkoľvek inom členskom štáte v súlade s postupmi na uverejňovanie stanovenými v tomto štáte. V takomto oznámení sa uvedie aj vymenovaný likvidátor, ako aj skutočnosť, či sa uplatňuje pravidlo o súdnej právomoci podľa článku 3 ods. 1 alebo článku 3 ods. 2

2. Každý iný členský štát, na území ktorého má dlžník nejaký podnik, ale môže požadovať povinné uverejnenie. V takých prípadoch likvidátor, resp. orgán na to splnomocnený v členskom štáte, kde bolo začaté konanie uvedené v článku 3 ods. 1, prijme všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie takéhoto uverejnenia.

Článok 22

Zapisovanie do verejného registra

1. Likvidátor môže požiadať o zapísanie súdneho rozhodnutia o začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 do pozemkového registra, obchodného registra a akéhokoľvek iného registra vedeného v ostatných členských štátoch.

2. Každý členský štát ale môže vyžadovať povinnú registráciu. V takých prípadoch likvidátor, resp. orgán nato splnomocnený v členskom štáte, v ktorom bolo začaté konanie uvedené v článku 3 ods. 1, prijme všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie takejto registrácie.

Článok 23

Náklady

Náklady na uverejnenie a registráciu podľa článkov 21 a 22 sa považujú za trovy konania.

Článok 24

Splnenie záväzku dlžníkovi

1. Ak sa v niektorom členskom štáte v prospech dlžníka splatí záväzok, ktorý je predmetom konkurzného konania začatého v inom členskom štáte, pričom tento záväzok sa mal splatiť v prospech likvidátora v tomto konaní, potom sa záväzok tejto osoby, ak o začatí konania nevedela, považuje za vyrovnaný.

2. Ak sa takýto záväzok splní pred uverejnením v zmysle článku 21, potom, ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok o začatí konania nevedela; ak sa takýto záväzok splní po tomto uverejnení, potom, ak neexistuje dôkaz o opaku, sa predpokladá, že osoba plniaca záväzok o začatí konania vedela.

Článok 25

Uznávanie a vymáhateľnosť iných súdnych rozhodnutí

1. Súdne rozhodnutia vynesené súdom, ktorého rozhodnutie o začatí konania sa uznáva v súlade s článkom 16 a ktoré sa týkajú priebehu a uzavretia konkurzného konania a súdom schválených vyrovnaní, sa budú taktiež uznávať bez ďalších formalít. Takéto súdne rozhodnutia sú vymáhateľné v súlade s článkami 31 až 51, s výnimkou článku 34

▼B

ods. 2, Bruselského dohovoru o súdnej právomoci a vymáhaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení zmien a doplnkov dohovorov o pristúpení k tomuto dohovoru.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na súdne rozhodnutia priamo vyplývajúce z konkurzného konania a súdne rozhodnutia s ním úzko súvisiace, aj vtedy, ak ich vynesie iný súd.

Prvý pododsek sa vzťahuje aj na súdne rozhodnutia týkajúce sa ochranných opatrení prijatých po podaní žiadosti o začatie konkurzného konania.

2. Uznávanie a vymáhanie súdnych rozhodnutí iných, ako boli uvedené v odseku 1, sa riadi dohovorom uvedeným v odseku 1, ak sa tento dohovor v danom prípade uplatňuje.

3. Členské štáty nie sú povinné uznávať ani vymáhať súdne rozhodnutie uvedené v odseku 1, ktoré môže spôsobiť obmedzenie osobnej slobody alebo poštového tajomstva.

Článok 26 [1]

Verejná politika

Každý členský štát môže odmietnuť uznať konkurzné konanie začaté v inom členskom štáte, resp. vymáhať výkon súdneho rozhodnutia vyneseného v súvislosti s takýmto konaním, ak by účinky takéhoto uznávania alebo vymáhania boli v zjavnom rozpore s verejnou politikou tohto štátu, predovšetkým pokiaľ ide o jej základné zásady, ústavné práva a slobody jednotlivca.

KAPITOLA III

VEDĽAJŠIE KONKURZNÉ KONANIA

Článok 27

Začatie konaní

Ak súd členského štátu začne konanie uvedené v článku 3 ods. 1, ktoré sa uznáva v inom členskom štáte (hlavné konanie), potom súd s právomocou podľa článku 3 ods. 2 v inom členskom štáte môže začať vedľajšie konkurzné konanie bez toho, aby sa v tomto inom štáte zisťovala platobná neschopnosť dlžníka. Takéto vedľajšie konanie musí byť jedným z konaní uvedených v prílohe B. Jeho účinky sa obmedzujú na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto iného členského štátu.

Článok 28

Príslušné právo

Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, vedľajšie konanie sa riadi právom členského štátu, na ktorého území sa vedľajšie konanie začne.

Článok 29

Právo žiadať o začatie konania

O začatie vedľajšieho konania môže požiadať:

a) likvidátor v hlavnom konaní;

([1]) Pozri Vyhlásenie Portugalska o uplatňovaní článkov 26 a 37 (Ú. v. ES C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

b) akákoľvek iná osoba alebo orgán splnomocnený žiadať o začatie konkurzného konania podľa práva členského štátu, na území ktorého sa o začatie vedľajšieho konania žiada.

Článok 30

Preddavok na trovy konania

Ak právo členského štátu, na území ktorého sa žiada o začatie vedľajšieho konania, vyžaduje, aby dlžník mal majetok postačujúci na úplné alebo čiastočné pokrytie trov konania, súd po prijatí takejto žiadosti môže od žiadateľa vyžadovať zloženie preddavku na úhradu trov konania alebo poskytnutie vhodnej záruky.

Článok 31

Povinnosť spolupracovať a oznamovať informácie

1. Za pravidiel obmedzujúcich oznamovanie informácií, likvidátor v hlavnom konaní a likvidátori vo vedľajších konaniach sú povinní navzájom sa informovať. Sú povinní okamžite oznamovať všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, najmä informácie o stave prihlasovania a overovania pohľadávok a o všetkých opatreniach zameraných na uzavretie konania.

2. Za pravidiel platných pre každé z konaní, likvidátor v hlavnom konaní a likvidátori vo vedľajších konaniach sú povinní navzájom spolupracovať.

3. Likvidátor vo vedľajšom konaní dá likvidátorovi v hlavnom konaní včas príležitosť na predloženie návrhov na likvidáciu alebo použitie majetku vo vedľajšom konaní.

Článok 32

Uplatňovanie práv veriteľov

1. Každý veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku v hlavnom konaní a v ktoromkoľvek vedľajšom konaní.

2. Likvidátori v hlavnom a akomkoľvek vedľajšom konaní do iných konaní prihlásia pohľadávky, ktoré už boli prihlásené do konania, pre ktoré boli vymenovaní, za predpokladu, že to slúži záujmu veriteľov v tomto konaní, pričom veritelia majú právo voči tomu odporovať alebo odvolať prihlásenie ich pohľadávok, ak to príslušné právo umožňuje.

3. Likvidátor v hlavnom alebo vedľajšom konaní je splnomocnený zúčastniť sa na iných konaniach na tom istom základe ako veriteľ, najmä zúčastňovať sa schôdzí veriteľov.

Článok 33

Prerušenie likvidácie

1. Súd, ktorý začal vedľajšie konanie, úplne alebo čiastočne preruší proces likvidácie po prijatí žiadosti od likvidátora v hlavnom konaní pod podmienkou, že v takom prípade môže od likvidátora v hlavnom konaní požadovať, aby prijal akékoľvek vhodné opatrenie na zaručenie záujmov veriteľov vo vedľajšom konaní a jednotlivých tried veriteľov. Takúto žiadosť likvidátora možno zamietnuť, len ak to očividne nie je v záujme veriteľov v hlavnom konaní. Takéto prerušenie procesu likvidácie sa môže nariadiť na dobu nepresahujúcu tri mesiace. Po uplynutí tejto lehoty prerušenie môže pokračovať alebo sa môže predĺžiť o podobné obdobia.

2. Súd uvedený v odseku 1 ukončí prerušenie procesu likvidácie:

▼B

— na žiadosť likvidátora v hlavnom konaní,

— na vlastný podnet, na žiadosť veriteľa alebo na žiadosť likvidátora vo vedľajšom konaní, ak sa zdá, že toto opatrenie už nie je opodstatnené, predovšetkým z hľadiska záujmov veriteľov v hlavnom konaní alebo vedľajšom konaní.

Článok 34

Opatrenia, ktorými sa ukončuje vedľajšie konkurzné konanie

1. Ak právo, ktorým sa riadi vedľajšie konanie, umožňuje uzavretie takéhoto konania bez likvidácie pomocou plánu záchrany, vyrovnania alebo iného podobného opatrenia, likvidátor v hlavnom konaní je oprávnený takéto opatrenie sám navrhnúť.

Uzavretie vedľajšieho konania opatrením uvedeným v prvom pododseku nie je konečné bez súhlasu likvidátora v hlavnom konaní; aj bez tohto súhlasu sa ale môže stať konečným vtedy, ak navrhované opatrenie nenaruší finančné záujmy veriteľov v hlavnom konaní.

2. Akékoľvek obmedzenie práv veriteľov vyplývajúce z opatrenia uvedeného v odseku 1, ktoré je navrhnuté vo vedľajšom konaní, ako napr. pozastavenie platieb alebo vyrovnania dlhu, nesmie mať účinok na majetok dlžníka, na ktorý sa toto konanie nevzťahuje, bez súhlasu všetkých ostatných dotknutých veriteľov.

3. Počas prerušenia procesu likvidácie nariadeného podľa článku 33 môže opatrenia stanovené v odseku 1 tohto článku vo vedľajšom konaní navrhovať len likvidátor v hlavnom konaní, resp. dlžník so súhlasom tohto likvidátora; o žiadnom inom návrhu sa nebude hlasovať, ani nebude schválený.

Článok 35

Majetok zostávajúci vo vedľajšom konaní

Ak sa likvidáciou majetku vo vedľajších konaniach podarí uspokojiť všetky nároky v nich pripustené, likvidátor vymenovaný v tomto konaní všetok zostávajúci majetok okamžite odovzdá likvidátorovi v hlavnom konaní.

Článok 36

Neskoršie začatie hlavného konania

Ak sa konanie uvedené v článku 3 ods. 1 začne po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 2 v inom členskom štáte, potom pre konanie začaté ako prvé platia články 31 až 35, pokiaľ to stav tohto konania umožňuje.

Článok 37 **([1])**

Konverzia skorších konaní

Likvidátor v hlavnom konaní môže požiadať o to, aby sa konanie uvedené v prílohe A skôr začaté v inom členskom štáte zmenilo na likvidačné konanie, ak sa ukáže, že je to v záujme veriteľov v hlavnom konaní.

Konverziu na jedno z konaní uvedených v prílohe B nariadi súd s právomocou podľa článku 3 ods. 2.

([1]) Pozri Vyhlásenie Portugalska o uplatňovaní článkov 26 a 37 (Ú. v. ES C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

Článok 38

Ochranné opatrenia

Ak súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3 ods. 1, vymenuje predbežného správcu, aby zabezpečil ochranu majetku dlžníka, tento predbežný správca je oprávnený požiadať o akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie a ochranu majetku dlžníka umiestnených v inom členskom štáte, na základe práva tohto štátu a po dobu trvajúcu od podania žiadosti o začatie konkurzného konania až do vydania rozhodnutia o začatí tohto konania.

KAPITOLA IV

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ VERITEĽOM A PRIHLASOVANIE ICH POHĽADÁVOK

Článok 39

Právo prihlasovať pohľadávky

Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v členskom štáte inom, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, vrátane daňových orgánov a sociálnych poisťovní členských štátov, má právo písomne prihlásiť svoje pohľadávky do konkurzného konania.

Článok 40

Povinnosť informovať veriteľov

1. Hneď po začatí konkurzného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo likvidátor ním vymenovaný bude okamžite informovať známych veriteľov, ktorí majú zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch.

2. Súčasťou tejto informácie, poskytnutej prostredníctvom individuálneho oznamu, sú časové lehoty, pokuty stanovené v súvislosti s týmito časovými lehotami, označenie orgánu alebo úradu oprávneného prijímať prihlášky pohľadávok a iné stanovené opatrenia. V tomto ozname bude uvedené aj to, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo kryté vecným právom, musia svoje pohľadávky prihlasovať.

Článok 41

Obsah prihlášky pohľadávky

Veriteľ posiela kópie prípadných podkladov a uvádza povahu svojej pohľadávky, dátum jej vzniku a jej výšku, ako aj to, či si v spojitosti so svojou pohľadávkou nárokuje prednostné právo, krytie vecným právom alebo vyhradenie vlastníckeho práva, a na aký majetok sa táto jeho záruka vzťahuje.

Článok 42

Jazyky

1. Informácie uvedené v článku 40 sa poskytujú v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne. Na tento účel sa používa formulár s hlavičkou „Výzva na prihlásenie pohľadávky. Je potrebné dodržať stanovené termíny“ vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Európskej únie.

▼B

2. Každý veriteľ so zvyčajným miestom pobytu, trvalým bydliskom alebo sídlom v členskom štáte inom, ako je štát, v ktorom sa začne konanie, môže svoju pohľadávku prihlásiť v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov tohto iného štátu. V takom prípade ale prihláška pohľadávky bude mať názov „Prihláška pohľadávky“ v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne. Okrem toho sa od neho môže vyžadovať preklad do úradného jazyka, resp. jedného z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne.

KAPITOLA V

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 43

Časová platnosť

Ustanovenia tohto nariadenia platia len pre konkurzné konania začaté potom, ako nadobudne účinnosť. Úkony dlžníka uskutočnené pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia sa budú naďalej riadiť právom, ktorým sa riadili v čase ich uskutočnenia.

Článok 44

Vzťahy k dohovorom

1. Po nadobudnutí účinnosti toto nariadenie v otázkach v ňom uvedených vo vzťahoch medzi členskými štátmi nahrádza dohovory medzi dvomi a viacerými členskými štátmi, najmä:

a) Dohovor medzi Belgickom a Francúzskom o súdnej právomoci, platnosti a vymáhaní rozsudkov, arbitrážnych nálezov a úradných dokladov podpísaný 8. júla 1899 v Paríži;

b) Dohovor medzi Belgickom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri, vyrovnaní a pozastavení platieb (spolu s dodatkovým protokolom z 13. júna 1973) podpísaný v Bruseli 16. júla 1969;

c) Dohovor medzi Belgickom a Holandskom o územnej súdnej právomoci, konkurze a platnosti a vymáhaní rozsudkov, arbitrážnych nálezov a úradných dokladov podpísaný 28. marca 1925 v Bruseli;

d) Zmluvu medzi Nemeckom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri a vyrovnaní podpísanú 25. mája 1979 vo Viedni;

e) Dohovor medzi Francúzskom a Rakúskom o súdnej právomoci, uznávaní a vymáhaní konkurzných rozhodnutí podpísaný 27. februára 1979 vo Viedni;

f) Dohovor medzi Francúzskom a Talianskom o vymáhaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaný 3. júna 1930 v Ríme;

g) Dohovor medzi Talianskom a Rakúskom o konkurze, likvidácii, zmieri a vyrovnaní podpísaný 12. júla 1977 v Ríme;

h) Dohovor medzi Holandským kráľovstvom a Nemeckou spolkovou republikou o vzájomnom uznávaní a vymáhaní rozsudkov a iných vymáhateľných právnych titulov v občianskych a obchodných veciach podpísaný 30. augusta 1962 v Haagu;

i) Dohovor medzi Spojeným kráľovstvom a Belgickým kráľovstvom o vzájomnom vymáhaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spolu s protokolom, podpísaný 2. mája 1934 v Bruseli;

j) Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Nórskom, Švédskom a Islandom o konkurze podpísaný 7. novembra 1933 v Kodani;

▼B

k) Európsky dohovor o určitých medzinárodných aspektoch konkurzu podpísaný 5. júna 1990 v Istanbule;

▼A1

l) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Gréckym kráľovstvom o vzájomnom uznaní a výkone súdnych rozhodnutí, podpísaný v Aténach 18. júna 1959;

m) Dohoda medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Rakúskou republikou o vzájomnom uznaní a výkone rozhodcovských nálezov a rozhodcovských zmierov v obchodných veciach, podpísaná v Belehrade 18. marca 1960;

n) Dohovor medzi Federatívnou ľudovou republikou Juhoslávia a Talianskou republikou o vzájomnej súdnej spolupráci v občianskych a správnych veciach, podpísaný v Ríme 3. decembra 1960;

o) Dohoda medzi Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávia a Belgickým kráľovstvom o súdnej spolupráci v občianskych a obchodných veciach, podpísaná v Belehrade 24. septembra 1971;

p) Dohovor medzi vládami Juhoslávie a Francúzska o výkone súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Paríži 18. mája 1971;

q) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Aténach 22. októbra 1980, stále v platnosti medzi Českou republikou a Gréckom;

r) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Nikózii 23. apríla 1982, stále v platnosti medzi Českou republikou a Cyprom;

s) Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o právnej pomoci, uznaní a výkone rozhodnutí v občianskych, rodinných a obchodných veciach, podpísaná v Paríži 10. mája 1984, stále v platnosti medzi Českou republikou a Francúzskom;

t) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, podpísaná v Prahe 6. decembra 1985, stále v platnosti medzi Českou republikou a Talianskom;

u) Dohoda medzi Lotyšskou republikou, Estónskou republikou a Litovskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch, podpísaná v Talline 11. novembra 1992;

v) Dohoda medzi Estónskom a Poľskom o poskytovaní právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, pracovných a trestných veciach, podpísaná v Talline 27. novembra 1998;

w) Dohoda medzi Litovskou republikou a Poľskou republikou o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných, pracovných a trestných veciach, podpísaná vo Varšave 26. januára 1993;

▼M3

x) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach a jej protokol podpísaný v Bukurešti 19. októbra 1972;

y) Dohovor medzi Rumunskou socialistickou republikou a Francúzskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaný v Paríži 5. novembra 1974;

z) Dohoda medzi Bulharskou ľudovou republikou a Helénskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaná v Aténach 10. apríla 1976;

▼M3

aa) Dohoda medzi Bulharskou ľudovou republikou a Cyperskou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach podpísaná v Nikózii 29. apríla 1983;

ab) Dohoda medzi vládou Bulharskej ľudovej republiky a vládou Francúzskej republiky o vzájomnej právnej pomoci v občianskych veciach podpísaná v Sofii 18. januára 1989;

ac) Zmluva medzi Rumunskom a Českou republikou o súdnej pomoci v občianskych veciach podpísaná v Bukurešti 11. júla 1994;

ad) Zmluva medzi Rumunskom a Poľskom o právnej pomoci v občianskych prípadoch podpísaná v Bukurešti 15. mája 1999.

▼B

2. Dohovory uvedené v odseku 1 sú naďalej účinné vo vzťahu ku konaniam začatým pred nadobudnutím platnosti tohto nariadenia.

3. Toto nariadenie neplatí:

a) v akomkoľvek členskom štáte v rozsahu, v ktorom sa nedá zosúladiť so záväzkami ohľadne konkurzu vyplývajúcimi z dohovoru uzavretého medzi týmto štátom a jednou alebo viacerými tretími krajinami pred nadobudnutím platnosti tohto nariadenia;

b) v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska v rozsahu, v ktorom sa nedá zosúladiť so záväzkami ohľadne konkurzu a likvidácie platobne neschopných podnikov z akýchkoľvek dohôd s Britským spoločenstvom (Commonwealth-om) existujúcich v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Článok 45

Zmeny a doplnky príloh

Rada môže svojou kvalifikovanou väčšinou meniť a dopĺňať prílohy na podnet svojich členov alebo na návrh Komisie.

Článok 46

Správy

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr 1. júna 2012 a následne každých päť rokov správu o uplatňovaní tohto nariadenia. K správe bude v prípade potreby priložený návrh na úpravu tohto nariadenia.

Článok 47

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 31. mája 2002.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

▼M4

PRÍLOHA A

Konkurzné konania podľa článku 2 písm. a)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Reorganizace

— Oddlužení

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

▼M4

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

— Izlīgums

— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

— Het faillissement

▼M4

— De surséance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Postępowanie układowe

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

A concordata

A reconstituição empresarial

A reestruturação financeira

A gestão controlada

ROMÂNIA

— procedura insolvenței

— reorganizarea judiciară

— procedura falimentului

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

▼**M4**

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

▼M4

PRÍLOHA B

Likvidačné konania podľa článku 2 písm. c)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo con cessione dei beni

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria con programma di cessione dei complessi aziendali

— Amministrazione straordinaria con programma di ristrutturazione di cui sia parte integrante un concordato con cessione dei beni

▼M4

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

ROMÂNIA

— procedura falimentului

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

▼**M4**

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration

▼M4

PRÍLOHA C

Likvidátori podľa článku 2 písm. b)

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик

— Временен синдик

— (Постоянен) синдик

— Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce

— Předběžný insolvenční správce

— Oddělený insolvenční správce

— Zvláštní insolvenční správce

— Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

ΕΛΛΑΣ

— Ο σύνδικος

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

▼**M4**

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

— Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional Liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario giudiziale

— Commissario straordinario

— Commissario liquidatore

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής

— Επίσημος Παραλήπτης

— Διαχειριστής της Πτώχευσης

— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius

— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Maniġer Speċjali

▼M4

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surséance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

— Besondere Verwalter

— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

ROMÂNIA

— practician în insolvență

— administrator judiciar

— lichidator

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja//bofförvaltare

— Selvittäjä//utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— Rekonstruktör

▼**M4**

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official Receiver

— Trustee

— Provisional Liquidator

— Judicial factor